

SUPPLEMENT

INTRODUCTION TO

מגילת אנטיוכוס-מגלה יונית- מגלת השמונאים

Some סדורים include a מגלה that was read in some communities during הנוכה. The following excerpts are from three of those סדורים. Each provides information about the מגלה and the custom to recite it:

סדר עבודת ישראל- page 441-המגלה היקרה הזאת הנמצאה במחזור ישן דפוס שאלוניק (ונעתקה משם לסדר תפלת הספרדים דפוס וועין תק"פ). היא אחת מפליטת הספרים של סופרינו הקדמונים, והיא כתובה בעיקר לשונה בלשון ארמית ברורה ואחר כך נעתקה בלשון זה ללשון עברית וכן באה בדפוס אך לשונה הארמית היתה טמונה במסתרים עד כי בשנת תרי"א קם החכם פיליפאוסקי והדפיסה בשתי לשונותיה ארמית ועברית על פי כתב יד שמצא באוצר ספרי לונדון הבירה, ויפה העיר עליה שהיא קדומה בזמן לספרי המכבים הנמצאים באפוקריפא.

Translation: This beloved Megilah was found printed in an old Machzor published in Selonica (and copied from there to a Sephardic Siddur published in Wien 1804). This document represents one of the few surviving books of our early scribes. It was initially written in original Aramaic and was later translated into Hebrew which is how it appears in the Siddurim. Its original Aramaic wording lay hidden until the year 1851, when the scholar Filipowski published a version that contained both the Aramaic and Hebrew wording that he copied from a handwritten manuscript that was found in a library in the capital city of London. Filipowski correctly noted that the Megilah was written before the Book of Macabbees that was part of the Apocrypha.

סידור אוצר התפלות - חלק ב' - page 46-מגלה יונית היא מגלת אנטיוכוס-בסידור מנהג כפא וקצת קהילות קרא סוב כתוב נוהגין לקרות מגלת אנטיוכוס בשבת במנחה אחר קדיש תתקבל משום פרסומי ניסא ואומר בתחלה כל ישראל ואחר כך קורין את המגלה.

Translation: A Greek Megilah that is also identified as Megilas Antiochus-In the Siddur that follows Minhag Corfu and other surrounding communities it is written that it was customary to read Megilas Antiochus on Shabbos Chanukah at Mincha after the prayer leader recited Kaddish Tiskabel. This custom was founded on the requirement to publicize the miracles that occurred that precipitated the Chanukah holiday. It was further their custom to open with the paragraph that begins: All of Israel has a part in the Next World, etc. and then they would continue by reading the Megilah.

הסדר השלם - פלטיאל בירנבום-נוסה ספרד- page 781-

מגלת אנטיוכוס, known also as מגלת השמונאים, has come down to us in both Aramaic and Hebrew. The Hebrew version is a literal translation from the Aramaic original which was composed probably in the seventh century. During the Middle Ages this Megillah was

read in the Italian synagogues on Hanukkah as the Book of Esther is read on Purim. It still forms part of the liturgy of the Yemenite Jews¹. Saadyah Gaon attributed its authorship to the five sons of Mattathias.

The following represents a further theory as to the authorship of מגלת אנטיוכוס:

ספר הלכות גדולות סימן עה – הלכות סופרים עמוד תרפד–זקני בית שמאי וזקני בית הלל הם כתבו מגלת בית חשמונאי.

Translation: The elders of the House of Shammai and the House of Hillel wrote Megilas Hasmonaem.

In addition to being found in some סידורים a version of מגלת אנטיוכוס is found in the הנוכה (אייזנשטיין) beginning with page 981.

מגלת אנטיוכוס THE UNIQUE FEATURES OF

1. Similarities in wording and style with מגלת אסתר.

Notice the similarities between the following פסוקים from מגלת אנטיוכוס and the corresponding פסוקים from מגלת אסתר:

אנטיוכוס – (א') ויהי בימי אנטיוכוס מלך יון מלך גדול וחזק היה ותקיף בממשלתו וכל המלכים ישמעו לו: (ב') הוא כבש מדינות רבות ומלכים חזקים והחריב טירותם והיכליהם שרף באש ואנשיהם בבית האסורים אסר:

אסתר – פרק א', א' – ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה:

אנטיוכוס – (ז') ויען ויאמר לשריו הלא ידעתם כי יש עם היהודים אשר בירושלם בינינו: (ח') לאלהינו אינם מקריבים ודתנו אינם עושים ודתי המלך עוזבים לעשות דתם: (י') אין כבוד למלכות להניח אלה על פני האדמה:

אסתר – פרק ג', ח' – ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם:

אנטיוכוס – (ס"ט) על בן קימו בני חשמונאי קיום וחזקו איסר ובני ישראל עמם כאחד לעשות

1. Professor Moshe Gavra in volume 1 page 559 of his four volume monumental work: מחקרים בסדורי תימן, 2010, maintains that present day Yemenite סידורים no longer include מגלת אנטיוכוס. He further testifies that he is unaware of any Yemenite synagogues that still recite מגלת אנטיוכוס during הנוכה. He does refer to two customs that were once followed by Yemenite synagogues concerning מגלת אנטיוכוס; i.e. that it was recited after the הפטרה on שבת הנוכה and that some used it to teach youngsters about הנוכה.

להבין את התפלה

שמונה ימים האלה ימי משתה ושמחה כימי מועדים הכתובים בתורה: (ע') ולהדליק בהם נרות להודיע אשר עשה להם אלהי השמים נצוחים. ולכן אסור לספור בהם ולא לגזור (בהם) צום ותענית זולתי אשר מקובל עליו לפני זה ויתפלל לפני אלהיו: (ע"ב) ויקבלו המלכות בני השמונאי ובני בניהם מהעת הזאת עד חרבן בית האלהים מאתים ושש שנים: (ע"ג) על כן בני ישראל מהיום ההוא בכל גלותם שומרים הימים האלה. ויקראו להם ימי משתה ושמחה מחמשה ועשרים לחדש כסלו שמנה ימים: (ע"ד) מן העת ההיא ועד העולם לא יסורו מהם אשר היו עושין בבית מקדשם הכהנים והלויים וחכמיהם אשר קימו עליהם ועל בני בניהם עד עולם. האל אשר עשה עמהם נס ופלא הוא יעשה עמנו נסים ונפלאות ויקיים בנו מקרא שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן.

אסתר פרק ט', כו' – על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: כז' – קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: כח' – והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:

2. מגלת אנטיוכוס The Chronological Markers Found In

(ו') בשנת עשרים ושלוש שנים למלכו היא שנת מאתים ושלוש עשרה לבנין בית א-להים שם פניו לעלות לירושלים:
(ע"ב) ויקבלו המלכות בני השמונאי ובני בניהם מהעת הזאת עד חרבן בית הא-להים מאתים ושש שנים²:

Chronology³:

520-515 BCE-	Second Temple built
332 BCE-	Alexander the Great conquers Palestine
323 BCE-	Alexander's Death and division of empire
301 BCE-	Ptolemaic rule over Palestine established
242 BCE-	Joseph Ben Tobiah appointed tax collector
201 BCE-	Selucid conquest of Palestine
ca. 200 BCE-	Simeon the Just
198 BCE-	Seleucid control firmly established
175-171 BCE-	Jason High Priest
ca. 175 BCE-	Hellenistic Reform
171-167 BCE-	Menelaus high priest
167-166 BCE-	Antiochus decrees persecution

2. The two chronological dates provided by מגלת אנטיוכוס are hard to jive with historical evidence. 213 years after the building of the Second Temple matches the date when Ptolemaic rule over Palestine was established. 206 years before the destruction of the Temple would place the Hasmonean victory at 176 BCE.
3. Chronology as provided by Dr. Lawrence Schiffman in his book: From Text To Tradition.

166-160 BCE-	Judah Macabbee leads rebellion
164 BCE-	Judah conquers Jerusalem and rededicates Temple
160 BCE-	Judah defeated and killed
152 BCE-	Jonathan establishes independence
63 BCE-	Roman Conquest by Pompey (End of Hasmonean Dynasty)
66-73 CE-	Great Revolt
70 CE-	Destruction of Temple

3. **מגלת אנטיוכוס** Provides A Description Of The Basis For Early Anti-Semitism

(ט') וגם הם מיחלים ליום שברון המלכים והשלטונים אומרים מתי ימלוך עלינו מלכנו ונשלוט בים וביבשה וכל העולם ינתן בידנו:

Translation: They look forward to the day when kings and government officials will be crushed, saying: 'O that our king might reign over us, that we might rule the sea and the land, so that the entire world would be ours.'

4. The Form Of Religious Persecution Inflicted By **אנטיוכוס**

(י"א) עתה באו ונעלה עליהם ונבטל מהם את הברית אשר כרת להם א-להיהם שבת ראש חדש ומילה. ויטב הדבר בעיני שריו ובעיני כל חילו:

It is not difficult to find a reference in the תורה to שבת as a ברית:

שמות פרק לא פסוק יז- ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

It is not difficult to find a reference in the תורה to מילה as a ברית:

בראשית פרק יז (י) זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר: (יא) ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם:

But where do find קידוש החודש being referred to as a ברית in תנ"ך?

5. An Early Example Of **קידוש ה'**:

(ל"ז) בזמן ההוא אמרו בני ישראל אלה לאלה באו ונלך ונשבות במערה פן נחלל את יום השבת. וילשינו אותם לפני בגרים: (ל"ח) אז בגרים הרשע שלח אנשים חלוצים ויבואו וישבו על פי המערה ויאמרו אליהם יהודים צאו אלינו אכלו מלחמנו ושתו מייננו ומעשינו תהיו עושים: (ל"ט) ויענו בני ישראל ויאמרו אלה לאלה זוכרים אנחנו אשר צונו ה' על הר סיני ששת ימים תעבוד וביום השביעי תשבות. עתה טוב לנו אשר נמות במערה מאשר נחלל את יום השבת: (מ') בהיות זה כאשר לא יצאו אליהם היהודים ויביאו עצים וישרפו על פי המערה וימותו כאלף איש ואשה: